

Ако и окрестните на това мѣстополіе стремнинны виждатъ ся задъ насъ почти прави, зеленые обаче планински полѣни, които разсичатъ высочината имъ и ся като степенъ, чрезъ който отива ся, като ся води отъ трудногрядущи путища до корена на неиреближимый оный камень, който прилича на превеликій единъ полегнатъ дикили ташъ, и называвася Палець. При основата му е полѣна посадена съ големи древа; толко обаче висока и толко страмна, щото ся вижда въ големъ воздушный мѣсъ забиколенъ отъ престрашныте стремнинны. Привлекаемите едно слѣдъ друго облацы отъ верха на Палеца задержаватъ много долове, които ся стичатъ въ задняя долина на планината, и на толко глубочина щото не ся чува отъ отгорѣ шумъ отъ нихното паданіе. Отъ нея высочина гледашъ голема страна на острова съ островерховатыте плавини, при другыте, Питервота и Трыте Боскы съ древныте си ямы и послѣ презъ отвореното небо и Бурбонскій островъ, отдалеченъ чотырдесять левгы камъ западъ. Отъ тамо видѣ Павелъ кораба който заносяше Виргинія, който бѣ успѣлъ десять левгы въ морето, и му ся видѣ като черенъ знакъ